

[Ole Vig Jensen]

ganisationer gør et vigtigt stykke arbejde, men at der skabes forbedrede muligheder for de unge, som ikke er organiserede, og hvis fritid ikke altid udmøntes på en for dem tilfredsstillende måde.

Afsluttende skal jeg sige, at vi må have mod til at forme en ungdomspolitik, der respekterer det hele menneske. Vi må have mod til at indrette en ungdomspolitik på og imod et fremtidigt samfund, hvor de begreber, som jeg har nævnt tidligere, arbejde, uddannelse og fritid, griber ind i hinanden, og hvor den skarpe grænse imellem dem udviskes stadig mere. Men i alle vore bestræbelser for at forbedre de unges vilkår må vi sikre, at de ikke bliver isolerede. Selvstændiggørelsen er vigtig for enhver ung, men vi må forme ungdomspolitikken på en sådan måde, at vi opfordrer de unge til at være aktive i et samvirke med de voksne og et samvirke med samfundet.

Det dagsordensforslag, der er fremsat af hr. Svend Auken, kan vi tilslutte os. Vi finder faktisk, det er vigtigt, at folketinget fortsat på bredt grundlag interesserer sig for ungdommens problemer, ikke bare med udgangspunkt i ungdomsudvalgets rapport, men også i, hvad der i øvrigt måtte melde sig undervejs. Vi kan være forbeholdne over for tanken om et ad hoc-udvalg, fordi folketinget i forvejen har udvalgt nok, men det har været ønsket, og det støtter vi i denne situation.

Bente Juncker (CD):

Man har i mange år talt om en generationskløft og beklaget, at udviklingen i det moderne samfund har medført en adskillelse af generationerne. Set i det lys kan man beklage, at der er behov for at proklamere særlige år, hvor der fokuseres på bestemte aldersgrupper. Der har allerede været et børneår, og 1985 er altså af FN blevet udnævnt til at være ungdomsår. Det kan være nyttigt at prøve at imødegå disse konsekvenser af samfundsudviklingen gennem en bred debat, som forhåbentlig kan være med til at åbne for en bedre dialog og derigennem give de forskellige aldersgrupper bedre forståelse for hinandens synspunkter og situation.

Ungdomsudvalgets rapport peger også på behovet for at bringe generationerne nærmere hinanden. Det er en god tanke, som udvalget gør konkret ved f.eks. at tale om op-

blødning af aldersgrænserne i fritidsloven. Mulighederne i så henseende kunne det måske være værd at undersøge.

På boligområdet har CD altid haft den opfattelse, at man ikke bør holde generationerne adskilt i ghettoer, men arbejde for, at alle aldre fordeles i boligområderne. Boliger for unge ser vi altså gerne integreret i det almindelige byggeri.

Ungdomsudvalgets rapport bygger i mangt og meget på nogle holdninger, CD ikke kan gå ind for. Den stærkt understregede øgede selvbevidsthed, personlighedsudvikling og selvforståelse virker i retning af at bringe selvet i centrum og betragte alt derudfra. Det virker narcissistisk og navlebeskuende og vil efter vores mening ikke bidrage til et afbalanceret forhold til det omgivende samfund.

Centrum-demokraterne må ligeledes vende sig imod den form for lighedsideologi, som er grundlæggende for rapporten. Den kommer til udtryk, når der f.eks. på uddannelsesområdet tales om en 12-årig enhedsskole, som vi ikke mener er til lykke for nogen. Vi kan sige ja, når der tales om, at folkeskolen skal inddrage ny teknologi i undervisningen, men vi må sige nej til tanker om en folkeskole, hvor grundlaget ikke klart hviler på undervisning i en række fag, der sigter mod at give eleverne et minimum af kundskaber og færdigheder. Vi kan sige ja til, at folkeskolens unge inddrages i beslutningen om ganske mange ting, men ikke når det drejer sig om at fastlægge fagenes undervisningsmæssige indhold.

I forbindelse med ungdomsudvalgets digre værker er det værd at mærke sig, hvad DUF siger i sit aktivitetsprogram i anledning af ungdomsåret:

»Medierne, fagfolk og forskere har hver deres forskellige bud på, hvordan unge er. Et vigtigt element, der ofte i denne sammenhæng overses, er de unge selv. Derfor skal ungdommen høres, og ungdommens placering i medierne skal bedres.«

Derfor vil det måske være af langt større betydning, at hele voksenbefolkningen, inklusive vi politikere, bruger tid på at lytte og deltage i en dialog med unge i dette år fremfor at gå ind i en detaljeret diskussion om en gruppe fagfolks bud på ungdommens vegne. Ved at gøre det fordomsfrit og åbent vil ungdomsåret måske kunne få sin største betydning. De unge har selv foretrukket en decen-